
KONCYLIJACYJA (1) *sb f*

G sg koncylijacyjéj.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uzgodnienie [concordatio – zjednanie, przeprowadzenie Mącz 62d; – ugoda Calep; jednanie; ugoda; ujęcie kogo – concordatio Cn]: [W rozdziale poprzedzającym tą uwagę wymienia się jako osoby mogąc, przydać woźnego: wojewodę, kasztelana, starostę, sędziego, podsędka i pisarza] A w Lacińskim Tit. MINISTERIALIS Sta. 8. powiada: że y Woźny Woźného przydać może. [...] á tak trzebá w tym konciliáciiey. SarnStat 575.

MM